

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 6. Jurisdictio Ecclesiastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

pœna. Nulli Clericorum liceat Ministerium suum dimittere, ut in Sæculo vivat; secus omni munere & Dignitate privetur, & Servitutibus civitatum subijciatur.

Sæculum VI.

A. C. 541.

c. 15.

§. VI.

Jurisdictio Ecclesiastica.

Episcopi compelli non possint, ut invitiquacunque in Causa coram Judicibus Sæcularibus se sistant. Si Episcopi ejusdem Provinciæ contendant, a Metropolitana in Synodo Episcoporum illius Provinciæ judicentur. Ab eo judicio ipsis ad Patriarcham & non ulterius appellare (*) liceat. Idem statuitur, si privatus Clericus, aut Laicus contra Episcopum suum Actionem moveat. Metropolita non nisi coram Patriarcha in Judicium vocari possit. Clerici & Monachi in causa civili primum coram Episcopo in Judicium vocentur, si Partes Judicio acquiescant, Judex illius loci, quod pronunciatum fuerit, exequatur. Si Pars una intra decem dies appellet, Judex Causam examinabit. Si Sententiam Episcopi confirmet, ulterius appellare non liceat. Si Sententiam

c. 22.

c. 21.

(*) Id accipiendum, salvo Jure Primatus Episcopi Romani; nam non nisi in Causis maximi momenti Romam appellare expediebat.

Sæculum VI. tiam Episcopi irritet, appellationi secundum
 A. C. 541. dum consuetudinem locus sit.

In Causis criminalibus Clerici vel coram Episcopo, vel coram Judice Sæculari, ita ut optio in potestate Actoris sit, accusari possint. Si Actor primum adierit tribunal Episcopi, postquam reus fuerit convictus, & depositus, eum Judex Sæcularis comprehendi jubeat, & secundum Leges judicabit. Si statim Judicem Actor adierit, postquam reus fuerit convictus, Judex Acta Episcopo communicet, qui si accusatum judicaverit esse convictum, eum deponat, & relinquat Judici secundum Leges puniendum. Si non crediderit convictum, degradationem differre poterit, accusatus in ordine suo manebit, & uterque tam Episcopus quam Judex causam ad Imperatorem referent. Hic concursus utriusque Jurisdictionis in causis criminalibus adnotari meretur. De causis vero Ecclesiasticis Judices Sæculares non cognoscant.

6. 23. Ecclesiarum œconomi, & Hospitiorum Curatores in Causa officiorum suorum ad tribunal Episcopi vocabuntur, & coram ipso rationem reddent. Iphis vero ab Episcopo ad Metropolitanam, aut a Metropolitana ad Patriarcham appellare liceat. Memoria retinendum, hos Oeconomos

nomos & Administratores fuisse Clericos. Sæculum VI.
 Episcopi Delegati & Ecclesiarum Apocri- A. C. 541.
 farii in Judicium vocari non possint, Novellæ
 priusquam tota Legatione defuncti sint, Justiniani.
 secundum Privilegium competens omni- c. 25. 26.
 bus illis, qui negotia publica gerenda
 susceperunt. Monachi, & multo minus
 Moniales, e suis Monasteriis evocari non c. 27.
 possint, ut coram Judice stent, sed per
 Procuratorem causam suam defendant,
 quod alias apud Romanos solis absenti-
 bus erat permissum. Ceterum ex his vi-
 demus, Monachos pro civiliter mortuis
 non fuisse habitos. Expensarum Judi-
 cialium minor modus Clericis & Mona- c. 28.
 chis constituitur, atque in hoc loco spe-
 ciatim præscribitur. Laicis prohibetur c. 32.
 inter preces publicas procedere, nisi in-
 tersint Episcopi & Clerici, & nisi Eccle-
 siarum Cruces præferantur.

Reliqua hujus Legis ad Monachos Nov. 5.
 pertinent. Repetuntur ea, quæ Lege Sup. lib.
 data 19. Martii anno 535. statuta fuerant, XXXII.
 & adjiciuntur sequentia. c. 48.
 Conditio nu- c. 37.
 bendi aut Liberos generandi Legato, aut
 alterius generis Donationi addita, susce-
 ptione Clericatus, aut ingressu in Mona-
 sterium impleta censeatur. Ingressus in
 Religionem Matrimonium solvit absque c. 4.
 alio divortio. Nempe Divortium Legi-
 bus Civilibus erat permissum. Non li-
 ceat Parentibus liberos suos ex Mona-
 steriis

- Sæculum VI. steriis eripere, aut ea de causa, quod in-
 A. C. 541. gressi fuerint, Hæreditate privare. San-
 c. 41. ctimonialium vel Diaconissarum Raptore
 c. 43. res capite plectantur, & Bona eorum Ec-
 clesie vel Monasterio adjudicentur. Id
 jam Lege lata 17. Nov. 533. decretum
 fuerat. Tandem omnibus Sæcularibus,
 L. 54. c. de præsertim Mimis in Theatro ludentibus,
 Episc. prohibetur, ne vestem Monachorum ad
 excitandum spectatorum risum induant
 sub pœna Exilii, alteriusve pœnæ cor-
 poribus infligendæ.
 c. 44.

- Aliæ quoque Leges hujus anni 541.
 occurrunt, quæ aliquam cum Religione
 affinitatem habent; qualis illa est, quæ
 Nov. 169. uxores hæreticas suo privilegio privat,
 ne Dotis repetendæ causa aliis Mariti
 Creditoribus præferatur. Lege alia Hæ-
 Nov. 115. resis causis, ex quibus aliquis exhæreda-
 c. 3. s. 14. ri queat, accensetur. Alia Samaritanis
 potestas testandi, donandi, donatione
 acquirendi, & succedendi ab intestato
 Nov. 129. redditur. Atque hæc Gratia conceditur
 precibus Sergii Episcopi Cæsariensis in
 Palæstina; is enim eos reddito testimo-
 nio commendaverat, quod jam fidelius
 ac antea obedientiam Cæsareis mandatis
 Nov. 142. præstarent. Tandem legitur Lex seve-
 rissime & sub pœnis gravibus prohibens,
 ne homines castrentur, eosque omnes,
 qui hanc injuriam passi fuissent, liberos
 pronuz-

pronunciat; ideo enim evirabantur, ut Sæculum VI.
 majore pretio venundari possent. (*) A. C. 541.

§. VII.

Barbarorum Conversio.

Lex illa ansam præbuisse credi potest
 conversioni Abagum, Populi barbari Procop. IV.
 ad Caucasum habitantis, qui ad hæc us- Goth. c. 3.
 que tempora in Idololatria permanserat,
 Sylvas arboresque adorans. Solebant
 eorum Reges, si pueros formosos vide-
 rent, eos Parentibus suis surripere, ut eos
 exsectis virilibus venderent Romanis.
 Ipsos deinde parentes necari jubebant,
 ne possent injuriam acceptam vindicare.
 Cum Justinianus vetuisset, ne deinceps
 barbaræ crudelitati locus esset, tantam
 hac super re illi populi concepere læti-
 tiam, ut ad amplectendum Religionem
 Christianam adduci se sinerent. Impe-
 rator

Q 9 3

(*) In einer hier angehenkten Anmerkung be-
 zeuget der Deutsche Uebersetzer ein grosses Mißfallen
 über die Novellen des Justinianus. Es verräth
 sich, sagt er, ein eckelhaftes und unordentliches
 Geschwätz. Ja, ja! man findet nämlich darinn
 schöne Zeugnisse vom Ansehen der 4. allgemeinen
 Concilien, von dem Primat des Pabstes, von eini-
 ger Ausnahm der Geistlichen in Criminalsachen,
 von dem Ehrwürdigen Mönchsstande, und so darf
 man nicht lang fragen, warum diese Novellen unse-
 rem Uebersetzer so sehr mißfallen.